

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 549/2013-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. novembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť M. P., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I a jeho rozsudkom z 18. septembra 2007 v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 377/97 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. P. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. októbra 2013 doručená sťažnosť M. P. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) a jeho

rozsudkom z 18. septembra 2007 v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 377/97 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté konanie“).

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

«V konaní 8 C 377/97 vo veci vyporiadania spoluvlastníctva k nehnuteľnosti... bolo vykonané dokazovanie, na základe ktorého súd určil výhradného vlastníka navrhovateľku - mňa s povinnosťou uhradiť odporcovi J. O. (môjmu bratovi) ako primeranú náhradu 4,5 mil. Sk... Počas desaťročného konania bolo vykonané dokazovanie, ktorého výsledkom malo byť určenie primeranej náhrady (ekvivalent v peňažnom vyjadrení) a súd poveril doc. Ing. H., aby vypracoval znalecký posudok c. 121/2006. V znaleckom posudku znalec určil všeobecnú cenu nehnuteľnosti vcelku sumou 5,6 mil. Sk - t. j. 2,8 mil. Sk za polovicu. Okrem znaleckého posudku bolo súčasťou dokazovania primeranej náhrady sú vyjadrenie viacerých spoločností zaoberajúcich sa obchodovaním s nehnuteľnosťami (realitných spoločností) v celkom počte štyri, ktorých cenový prienik bol cca 5,5 mil. Sk... Vo výrokovej časti rozsudku súd rozhodol, že sa stanem výlučným vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti a zaviazal ma uhradiť odporcovi sumu 4,5 mil. Sk do troch dní od právoplatnosti. V odôvodnení na str. 2 predmetného rozsudku 8 C 377/1997-336 súd uviedol, že som počas celého konania bola ochotná a schopná uhradiť odporcovi sumu 2,8 mil. Sk v prípade, že sa stanem výlučným vlastníkom.

Na základe toho, že uvedené rozhodnutie OS BA I. bolo nezákonné, rozhodla som sa nepodať odvolanie ale počkať na právoplatnosť rozhodnutia a následne podať podnet na mimoriadne dovolanie na Generálnu prokuratúru SR. Generálna prokuratúra (opäť nezákonne) sa odmietla pre zmeškaný termín vecou zaoberať. V súčasnosti sa vedie súdne konanie proti GP SR na KS v Bratislave (č. konania na OS BA I. je 19C/1/2011)...

Okresný súd v rozhodnutí 8 C 377/1997-336 nerešpektoval moje vlastnícke právo nakladať s vlastníctvom (peniazmi), pretože ma zaviazal uhradiť odporcovi sumu o 1,7 mil. Sk vyššiu ako bola moja vôľa a spôsobilosť. Ako odôvodnenie svojho konania súd v predmetnom rozsudku uviedol, že si spravil vlastný prieskum na internete.

V zmysle čl. 20 ods. (1) Ústavy... má každý právo vlastníť a rovnaké právo na ochranu vlastníctva. Okresný súd Bratislava I. v rozsudku 8 C 377/1997-336 porušil moje základné právo vlastníť a nakladať s mojím vlastníctvom, pretože ma zaviazal uhradiť

primeranú náhradu o 60 % t. j. o 1,7 mil. Sk vyššiu ako bola moja vôľa vlastníka finančných zdrojov, ktoré som nadobudla v súlade so zákonmi - ako živnostník...

Už v roku 2009 som podala na Okresný súd Bratislava I. žalobu, v ktorej som sa domáhala svojho práva na ochranu vlastníctva a ktorú súd zamietol rozhodnutím 19 C/228/2009-127...

Proti tomu som sa riadne odvolala, no s prihliadnutím na dôvody zamietnutia mojej žaloby (zopakujem - len ústavný súd môže rozhodnúť o ústavných právach) som sa rozhodla dňa 8. 9. 2013 odvolanie vziať späť. V tejto sťažnosti exaktne dokazujem, že boli porušené moje ústavné práva v zmysle čl. 20 ods. (1) Ústavy SR - vlastníť majetok a nakladať s ním. V zmysle toho istého čl. ústavy mám právo na ochranu svojho vlastníctva, a preto navrhujem Ústavnému súdu..., aby vydal rozhodnutie vo veci samej t. j. aby rozhodol, že v rozsudku 8 C 377/1997-336 vo veci vypořádania spoluvlastníctva Okresný súd Bratislava porušil moje právo vlastníka nakladať so svojim vlastníctvom tým, že ma zaviazal uhradiť odporcovi primeranú náhradu o 1,7 mil. Sk vyššiu ako bola moja vôľa a ochota, ktorú súd poznal a sám ju uviedol v predmetnom rozsudku. Vec je o to právne exaktnejšia, že Okresný súd BA I... ma nežiadal o môj súhlas s výškou primeranej náhrady, ktorú ma zaviazal v predmetnom rozsudku zaplatiť odporcovi do troch dní od právoplatnosti.

Konanie súdu je hrubým zásahom do mojich ústavných práv na spravodlivé súdne konanie, ale tiež neoprávneným nakladaním s mojim vlastníctvom a v zmysle ústavy mám právo na jeho ochranu, a preto žiadam, aby Ústavný súd SR vyniesol rozhodnutie, že:

V zmysle § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde sa domáham primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 56.666 € (1,7 mil. Sk) oprávnene, pretože to je rozdiel medzi vôľou vlastníka získať polovičný podiel odporcu za sumu 2,8 mil. Sk a nie za sumu 4,5 mil. Sk tak, ako stanovil súd bez vôle navrhovateľky a súhlasu v predmetnom rozsudku 8 C 377/1997-336...»

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 49 a nasledujúcich zákona o ústavnom súde). Inak povedané, každý návrh bez výnimky musí spĺňať všeobecné náležitosti. Všeobecné náležitosti sa týkajú formy a obsahu návrhu.

Sťažovateľka v sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy právoplatným rozsudkom okresného súdu č. k. 8 C 377/97-336 z 18. septembra 2007 v právnej veci „o zrušení podielového spoluvlastníctva a jeho vypořádanie“.

Ústavný súd z prílohy k sťažnosti označenej ako dôkaz č. 1 zistil, že okresný súd napadnutým rozsudkom zrušil podielové spoluvlastníctvo sťažovateľky a odporcu k nehnuteľnosti a túto nehnuteľnosť prikázal do výlučného vlastníctva sťažovateľky, ktorá bola povinná zaplatiť odporcovi 4,5 mil. Sk.

Sťažovateľka považuje toto rozhodnutie za nezákonné a porušujúce jej základné právo vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a tiež právo na spravodlivé súdne konanie.

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu jednou zo zákonných podmienok na prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03).

Ústavný súd vo veci zistil, že rozhodnutie okresného súdu č. k. 8 C/377/4997-336 z 18. septembra 2007, ktorým malo byť porušené základné právo sťažovateľky, nadobudlo právoplatnosť 27. novembra 2007, pričom túto skutočnosť nijakým spôsobom sťažovateľka ani nespochybňuje.

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, s prihliadnutím na deň nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia okresného súdu, ktorý sťažovateľka predložila ústavnému súdu (27. november 2007) a ktorým malo byť porušené jej základné právo podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, a deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu, t. j. 7. október 2013, možno konštatovať, že lehota ustanovená na tento druh konania pred ústavným súdom sťažovateľke bez akýchkoľvek pochybností uplynula skôr, ako podala túto sťažnosť.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky v tejto časti po predbežnom prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako podanú oneskorene.

Keďže sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok, bolo už bez právneho významu sa zaoberať jej žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu, pretože o tom v súčasnosti už nerozhoduje ústavný súd, ale svoju žiadosť musí sťažovateľka adresovať príslušnému Centru právnej pomoci, ktoré môže rozhodnúť podľa zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi v znení neskorších zmien

a doplnkov o tom, či po splnení všetkých zákonných podmienok by jej mohla byť právna pomoc podľa tohto právneho predpisu poskytnutá aj v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. novembra 2013